

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/69/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203416
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8813203416.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Engela, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, Praha 1, IČO: 264 29 705, ČR, zastúpeného Advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: T. V., nar. XX.X.XXXX, bytom L. N. XXX/XXA, XXX XX U. W. M., o zaplatenie 840,- eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 5.1.2016 pod č. k. 10C/404/2013-71, jednohlasne takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie o zaplatenie zmenkového úroku v časti 0,19 % denne zo sumy 840,- eur od 17.8.2009 do zaplatenia zastavené.

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou vyššie označeným rozsudkom konanie na zaplatenie zmenkového úroku v časti 0,19 % denne zo sumy 840,- eur od 17.8.2009 v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zastavuje. V prevyšujúcej časti žalobu, ktorou žalobca žiadal podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zaviazat' žalovaného na zaplatenie istiny 34,- eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 840,- eur od 17.8.2009 do zaplatenia a 6 % ročného úroku zo sumy 840,- eur od 22.12.2009 do zaplatenia, ako aj zmenkovej odmeny vo výške 1/3-tina percenta zmenkovej sumy teda 2,80 eur. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 30.3.2009 na zmenkovú sumu 840,- eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 17.8.2009 do zaplatenia. V texte mal byť uvedený záväzok žalovaného, že zaplatí za túto zmenku pri predložení na rad zmenkovému veriteľovi. Indosovaná zmenka je vistazmenkou a je opatrená doložkou „na platenie predložit' v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ do podania žaloby zaplatil 0,- eur, kde na zmenkovú sumu uhradil 0,- eur a na úroky uhradil 0,- eur. Keďže zmenková istina je opatrená doložkou „bez protestu“, nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Dňa 22.12.2015 doručil žalobca na tamojší súd čiastočné späťvzatie návrhu a vzal svoj návrh čiastočne späť, a to v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku

vo výške 0,25 % denne, čím si uplatňoval v tomto konaní už len úrok vo výške 0,06 % denne. Súd čiastočným späťvzatiu žalobcu vyhovel a konanie na zaplatenie zmenkového úroku v časti 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zastavil.

Vykonaným dokazovaním mal prvostupňový súd za preukázané, že dňa 30.3.2009 uzavrel žalovaný ako dlžník so spoločnosťou POHOTOVOST', s.r.o., ako veriteľom zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 500,- eur, ktorý úver sa dlžník zaviazal vrátiť spolu s poplatkom vo výške 420,- eur, t.j. celkovo v čiastke 920,- eur, t.j. v 10-tich mesačných splátkach po 92,- eur. V ten istý deň bola dlžníkom ako vystaviteľom vystavená a podpísaná zmenka na sumu 840,- eur. Žalobou si žalobca na súde uplatnil právo na zaplatenie tejto zmenkovej sumy 840,- eur.

Výsledkami vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobcom predložená zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah, ktorým bola zmluva o úvere uzavretá medzi žalovanou ako dlžníkom a spoločnosťou POHOTOVOST', s.r.o., Bratislava ako veriteľom. Zmluva bola uzatváraná na formulári veriteľa, mala predtlačený text a do zmluvy sa dopisovali len údaje, ktoré vzhľadom na charakter nemohli byť vopred dané a to osobné údaje dlžníka, výška poskytnutého úveru, výška poplatku a spôsob splatnosti.

Poukázal na to, že aj keď dlžník - spotrebiteľ nevznesie námietky proti zmenke, resp. jej vyplneniu, príp. uplatneniu práv zo zmenky, je oprávnený a zároveň povinný skúmať platnosť predmetnej zmenky a dohody o jej vyplnení, aktívnu legitímáciu majiteľa zmenky na uplatnenie práv zo zmenky, oprávnenosť postupu pri vypíňaní blankozmenky, a tiež nekalú povahu zmluvných podmienok, dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej vznikol záväzok, ktorý zmenka zabezpečuje, a ktorou bolo vydanie zmenky predvídané. V prípade zistených nedostatkov je povinný konštatovať rozpor práv uplatnených zo zmenky so zákonom. Takýmto postupom súdy naplňajú príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa. Je rozhodným konštatovanie, že aj pri nečinnosti spotrebiteľa má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán. (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 1/2012).

Súd na jednej strane ex offo preskúmal kauzalitu vystavenia spotrebiteľskej zmenky, kde zistil, že išlo o zabezpečovaciu zmenku spotrebiteľského úveru. Na druhej strane je potrebné od samotnej kauzality vystavenia zmenky odlíšiť a posúdiť platnosť či neplatnosť samotného dojednaní o vystavení, resp. vyplnení zmenky, a následne neplatnosť samotnej zmenky vystavenej podľa týchto dojednaní, ak sú v rozpore so spotrebiteľskými právnymi normami. A to či už pre neprijateľnosť zmluvných podmienok alebo pre rozpor s dobrými mravmi.

Rešpektovanie abstraktného charakteru zmenky je neprijateľné vo svetle judikatúry Súdneho dvora. Súdny dvor už totiž vyslovil všeobecnú zásadu, v zmysle ktorej špecifiká súdneho konania, ktoré prebieha v rámci vnútroštátneho práva medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá podľa ustanovení Smernice Rady č. 93/13/EHS spotrebiteľovi musí byť poskytnutá, čo potvrdzuje aj Čl. 14 Smernice Rady č. 87/102/EHS.

Dohoda o vyplňovacom práve zmenky môže byť ako prejav zmluvnej autonómie zmluvných strán akceptovateľná právom, len ak je výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Aby bolo možné hovoriť o slobodnej vôli pri uzavretí tejto dohody na strane spotrebiteľa, je potrebné jednak informovanie spotrebiteľa o dôsledkoch vystavenia zmenky pre spotrebiteľa (viď Rozsudok KS v Prešove, č. 7Co 339/2014 zo dňa 26.2.2015) a jednak to informovanie musí byť poskytnuté spotrebiteľovi vo forme, ktorej je spotrebiteľ s ohľadom na svoju rozumovú vyspelosť spôsobilý rozumieť. V opačnom prípade je možné takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve považovať za neprijateľnú. Pre uznanie spotrebiteľa za zodpovedného za takú zmluvnú podmienku neobstojí uplatnenie princípu „neznalosť zákona neospravedlňuje“, pretože tento princíp ustupuje princípu ochrany spotrebiteľa, ktorý má prevahu. Žalobca nielen že neprekázal dostatočné informovanie spotrebiteľa o následkoch vystavenia zmenky, ale v žalobe túto skutočnosť ani netvrdil. O tejto podmienke pre uznanie žalovaného nároku žalobca neunesol dôkazné bremeno. Preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka táto dohoda neplatná, čo spôsobuje aj neplatnosť samotnej zmenky.

Okrem toho, podľa bodu 17 citovaných všeobecných obchodných podmienok spol. Pohotovosť, s.r.o., ktoré boli súčasťou úverovej zmluvy, sa zmluvné strany dohody o vyplnení zmenky dohodli len na tom

že remitent blankozmenku doplní len o zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. To znamená, že zmenka musela byť opatrená doložkou „bez protestu“ spotrebiteľom už pri jej vystavení v rozpore s dohodou o vyplnení zmenky. Toto je v rozpore s § 54 ods. 1, druhá veta, Občianskeho zákonníka a z uvedeného dôvodu to spôsobuje neplatnosť zmenky.

V zmysle cit. bodu 17 mal veriteľ vystavenú blankozmenku doplniť o zmenkovú sumu. Limit § 4 ods. 6 zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v tejto dohode o vyplnení zmenky dohodnutý nebol. Súd podotýka, že išlo o formulárovú zmluvu, ktorú spotrebiteľ - dlžník nemal možnosť meniť. Dlžníkovi - žalovanému bol poskytnutý úver v sume 100 eur, pričom veriteľ do zmenky doplnil zmenkovú sumu 840,- eur. Uvedené je zjavne vysoko nad limit § 4 ods. 6 zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Dohoda o vyplnení zmenky a následne vystavená zmenka sú absolútne neplatné podľa § 39 a § 3 OZ, a to pre rozpor s dobrými mravmi ako aj preto, že svojím obsahom a účelom odporujú zákonu. Samotná zmenka aj pre rozpor s § 54 ods. 1, druhá veta, OZ. Účelom tohto právneho úkonu je obísť ustanovenia spotrebiteľského práva zameraného na reálnu a nielen formálnu ochranu práv a povinností spotrebiteľa.

Súd skúmal, či spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., ako postupca pohľadávky splnil uvedenými právnymi predpismi požadované kritéria pre platnosť postúpenia pohľadávky, t.j. najmä či uzavrel so žalobcom písomnú dohodu o postúpení pohľadávky (§ 524 ods. 1 OZ) a či o postúpení bezodkladne informoval žalovaného (§ 17 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z.). Z obsahu žaloby žalobcu a ním k návrhu pripojených listín vyplýva, že žalobca ako ani jeho právny predchodca Pohotovosť, s.r.o., tieto zákonné požiadavky nespĺnili. Žalobca nepredložil do súdneho konania zmluvu o postúpení pohľadávky, nepreukázal že pôvodný veriteľ Pohotovosť, s.r.o., podľa § 17 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. spojení s § 526 ods. 1 bezodkladne (§ 17 ods. 2 zákona 129/2010), resp. bez zbytočného odkladu (§ 526 ods. 1 OZ) oznámil dlžníkovi postúpenie pohľadávky, alebo, že mu navrhovateľ ako postupník pohľadávky toto postúpenie preukázal. Napokon, tieto skutočnosti žalobca v žalobe ani len netvrdil. Súd je povinný aktívnu a pasívnu legitímáciu v spore skúmať ex off. Nemôže sa uspokojiť s obyčajným tvrdením aktívnej legitímácie žalobcom. Vzhľadom na uvedené a na prísnu formálnosť a písomnosť konania podľa Nariadenia, podľa ktorej súd postupoval a napokon, na ktorej žalobca opätovne trval, je zrejmé, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu pre toto konanie a nie je preň aktívne legitimovaný. Na podporu svojich tvrdení poukázal na Stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 93/2015 zo dňa 20.10.2015.

O trovách konania súdu prvého stupňa rozhodol podľa článku 16 Nariadenia v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol plne úspešný žalovaný, ale žiadne trovy konania si neuplatnil a ani mu žiadne nevznikli. Preto mu ich nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v celosti žalobca odvolanie, ktorým navrhol tento zmeniť a jeho návrhu vyhovieť a tiež priznať náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie podal z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a tiež, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.). Prvostupňový súd síce opiera svoje rozhodnutie o znenie úverovej zmluvy a Všeobecných podmienok poskytnutia úveru k zmluve, avšak neuvádza, ktorá sporová strana listinné doklady v konaní predložila alebo či súd sám zabezpečil tieto doklady bez návrhu sporových strán. Žalobca, a podľa dostupných informácií ani žalovaná, nenavrhovali doplnenie dôkazov. Podľa ust. § 120 O.s.p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi, a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezodôvodnil a na základe týchto skutočností má žalobca za to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku a keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrhnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť. Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplynúť zo samotného doterajšieho dokazovania. V danej veci súd mohol a

mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Žalovaná mohla na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke. Ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovanej a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukazovalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Uvedené správanie súdu je neprijateľné, v právnom štáte predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Prvostupňový súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z, podľa neho, nesporných skutočností. Za nesporné považoval to, že žalovaná so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., uzavrela zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania, je zabezpečovacou zmenkou a že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaná a ani žalobca sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili. Preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Ignoroval ust. § 17 Zákona o zmenkách a šekoch. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vnesená zo strany žalovanej a predovšetkým žalovaná v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1839/2000, keď pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, pričom tento judikát je použiteľný na prejednanú vec. Vzhľadom na úplnú samostatnosť oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti a teda ide o zmenku platnú. Uplatnený nárok je tak v celom rozsahu dôvodný. Uvedené závery potvrdzuje aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4CoZm/3/2014 zo dňa 13.6.2014, ktoré boli vydané v skutkovo a právne zhodných veciach žalobcu a potvrdzujú jeho uvedené závery.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku, ktorým súd konanie čiastočne zastavil, je potrebné odmietnuť, pretože žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie takéhoto odvolania a vo vzťahu k zostávajúcim výrokom napadnutého rozsudku odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 201, veta prvá, O.s.p. môže účastník napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. To však neznamená, že každý účastník konania je oprávnený na podanie odvolania; odporovalo by to totiž funkcii a povahe odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý dáva zákon účastníkovi konania na to, aby sa mohol domôcť nápravy, ak mu bola rozsudkom súdu prvého stupňa spôsobená ujma na jeho právach. Či k takejto ujme naozaj došlo, sa neposudzuje abstraktne, ale konkrétne - vo vzťahu k návrhu vo veci samej, ktorý účastník predložil v konaní pred súdom prvého stupňa. Tento návrh bol základom rozhodnutia súdu prvého stupňa a iba z neho možno vychádzať pri posudzovaní, či je odvolateľ oprávnený domáhať sa nápravy a nie zo subjektívneho presvedčenia účastníka konania o dôsledkoch, vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak teda žalobca vzal čiastočne svoju žalobu späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť a v tomto smere mu súd prvého stupňa vyhovel v plnom rozsahu, nemôže sa žalobca cítiť rozhodnutím súdu poškodený a nie je preto ani oprávnený sa proti nemu odvolať.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku odvolací súd postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie čiastočne zastavené, odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

V súvislosti s odvolacími námietkami voči ostávajúcím výrokom rozsudku, ktorými bola žaloba žalobcu v prevyšujúcej časti zamietnutá a ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, považuje odvolací súd za dôležité poukázať na spoločné stanovisko Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015, v zmysle ktorého, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý žalobca použil, že:

1. pokiaľ za akýchkoľvek okolností v prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený úrok zo zmenky ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Odvolací súd ďalej v súvislosti s odvolacími námietkami uvádza, že všeobecný súd je i pri rešpekte k špecifickej, prísne formálnej povahe inštitútu zmenky a jeho historickým koreňom povinný vždy prihliadať aj k okolnostiam konkrétnej veci. V prípade spotrebiteľa nesmie prehliadať jeho špecifické záujmy a postavenie. Pri svojej rozhodovacej činnosti musí hľadať také interpretačné a aplikačné východiská, ktoré zabránia zneužívaniu práv v dôsledku aplikácie zmenkových inštitútov neprimerane v neprospech niektorého z účastníkov v zmenkových vzťahoch. V súvislosti s vyššie uvedeným je treba uviesť, že z obsahu spisu vyplýva, že uvedená zmenka bola vystavená 30.3.2009 pričom v dolnom rohu je uvedené číslo zmluvy, a to 8342419. Uvedené číslo je na zmluve o úvere uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., a žalovanou. Zmluva o úvere bola uzavretá 30.3.2009 (č.l. 4 prip. sp.3Er/914/2010 OS Vranov nad Topľou). Podľa nej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 500,- eur. V tom čase ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zakazovalo splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou, veriteľ nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Z uvedeného textu vyplýva, že zmenka bola vyplnená v rozpore s týmto ustanovením a preto sa žalobca nemohol domáhať plnenia z uvedenej zmenky.

Pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve uvedenú vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, tu odvolací súd uvádza, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť hlavne k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Nesmú slúžiť na to, aby do nich v neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme dodávateľ ukryl dojednania, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú. Pokiaľ tak napriek tomu dodávateľ koná, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takýmto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Fakticky je pritom zmluvná sloboda spotrebiteľa, pri určovaní, ktoré dojednania budú uvedené v zmluve a ktoré vo všeobecných podmienkach, je len zdanlivá, lebo obe listiny vo formulárovej podobe pripravuje dodávateľ a s ohľadom na nepomer vo vyjednávací sile dodávateľa a spotrebiteľa je na prvý pohľad zrejme, že sa spotrebiteľ ťažko môže domôcť zmeny predom

pripravených zmluvných dojednaní. Doložka v zmluve uzavretej adhéznym spôsobom, ktorá odkazuje na podmienky uvedené mimo vlastný text zmluvy, je platná, len ak slabšia strana s doložkou a jej významom bola oboznámená alebo ak sa preukáže, že význam doložky musela poznať. Tieto podmienky v danom prípade, pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve blankozmenky, splnené neboli a preto aj z toho hľadiska je treba považovať zakomponovanie dohody o vyplňovacom práve blankozmenky do Všeobecných podmienok poskytnutia úveru za také, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, ich náhrada mu priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.